

DOLIWA

Herb szlachecki. Według *Klejnotów* Długosza herb wyobrażał w polu błękitnym w ukośnym pasie trzy róże białe. W *Codex Bergshammar* i herbarzu *Złotego Runa* pole jest czerwone a skos srebrny a w nim trzy czerwone róże. Napis: *de falconnes* w herbarzu *sztokholmskim* pozwala go identyfikować z rodziną Falkowskich z Fałkowa (Chwałkowa). Jej wybitnym przedstawicielem w początkach XV w. był Pietrasz, sędzia sandomierski 1416-1422.

Ród Doliwów należał do najwybitniejszych rycerskich rodów wielkopolskich XIV i początków XV w. Pozycję polityczną jego przedstawicieli określały wysokie urzędy przez nich piastowane: palacje poznańska i kaliska, kasztelanie tych ziem oraz gnieźnieńska, urząd kanclerza Wielkopolski i biskupstwo poznańskie. Wyróżniały się zwłaszcza trzy rodziny piszące się z Miłosławia, Biechowa i Dębna oraz Kępy i Rozdrażewa.

Herb Doliwa (z lewej) w kaplicy św. Jakuba Apostoła
w klasztorze w Łądzie. XIV w.

Klejnot: Najstarsze wyobrażenie klejnotu Doliwy zachowało się na pieczęci Mikołaja, wojewody poznańskiego z 1343 r. - trzy róże na hełmie. Na pieczęci Piotra z Falkowa z roku 1419 w klejnocie widnieje skrzydło orle z trzema różami. Tę ostatnią wersję prezentuje

Polonia Maior – fontes

rysunek w *Księdze brackiej św. Krzysztofa*; minimalne różnice wynikają z kształtów skrzydła. *Herby rycerstwa polskiego* Paprockiego za klejnot na ukoronowanym hełmie mają trzy róże w słup między dwoma rogami.

Zob.: A. Heymowski, *Les cimiers*, s. 132 nr 3.

Lit.: **Bieniak J.**, *Doliwowie w XIII wieku (Przesłanki późniejszej świetności rodu w Królestwie Polskim ostatnich Piastów* (w:) Cracovia – Polonia – Europa. Studia z dziejów średniowiecza ofiarowane J. Wyrozumskiemu w sześćdziesiątą piątą rocznicę urodzin i czterdziestolecie pracy naukowej, Kraków 1995, s. 229-244, tabl. genealog.; **Grygiel R., Jurek T.**, *Doliwowie z Nowego Miasta nad Wartą, Debna i Biechowa. Dzieje rezydencji i rodu*, Łódź 1996; **Kozierowski S.**, *Ród Doliwów*, Poznań 1923; **J. Nowacki**, *Do artykułu o „Księdze brackiej św. Krzysztofa na Arlbergu”*, Mies. Herald.10(1931), s. 199 n.

Tablica fundacyjna kościoła parafialnego
w Dębnie nad Wartą.

